

„НАШИТЬ НАСТАВЛЕНИЯ“.

Нашитъ наставления, не сж друго иначо освѣнъ единъ скроменъ нашъ апелъ, къмъ учения свѣтъ и Светитѣ Синоди на Християнскитѣ и не Християнскитѣ церкви, които какимъ да се събиратъ, още преди истичанието на настоящия XIX вѣкъ и разрѣшать веднѣжъ за винаги и хиляди годишния, тѣй нареченъ „календарски въпросъ“, който въпростъ, чувствително почна да додѣва на всѣки народъ и държава; било то въ милионната всѣки дневна кореспонденция било за различното празнуване на „неподвижнитѣ“ и „подвижнитѣ“ празници. А пѣкъ всичко на това е различнитѣ календари, съ които си служатъ народите и различнитѣ имъ Пасхалии, съ които си служатъ церквите. И то ако е било вравѣло поне християнството по единъ общъ календарь и по една общца Пасхалия—акто до 1582 год. може би нещѣше да е до толкова нуждата чувствителна. Но отъ както християнскиятъ светъ, сж е равцѣшилъ и по календаря а че и по Пасхалията (сл. 1582 год.) и най паче слѣдъ това народите и държавите починаха да се извлижаватъ се повече и повече; а пѣкъ за уравнение отъ иско, като не сж е родилъ: II-й Юлий Цезаръ, та отъ ново да ги слѣдъ въ единъ общъ бѣлъ и кривъ-лѣвъ календарь и II-й Константина Велики, да ги слѣдъ пакъ той въ една Обща Пасхалия или пѣкъ II-й Григорий XIII да ги слѣдъ поне съ силата на „Ауто-де-се“, въ своя си повече и отъ нераѣбрани „новъ стилъ“ календарь и въ повече и отъ бевзаконната си Пасхалия; а пѣкъ инакъ като нѣма какво да се стори ерѣщо „еретическата“ Коперникова, Галилейса и др. науки. Освѣнъ ще измий и углади всичко, единъ календарски вѣбленски съборъ, който да се събира въ Турската столица, Цариградъ и то още предъ 1898-та или поне предъ 1899 год. м-цъ Априль или Май най кжно, на който съборъ да се покапатъ предварително, всичкитѣ народи отъ цѣлия 5 части свѣтъ, за пригаждане всичкитѣ до сегашни и древни календари и тия новитѣ издадени и не издадени. И да се вземи едина отъ тѣхъ за общъ, та той да се превѣгласи за общъ календарь та съ това да можи още отъ новата година, на 1900 та, да се подкачи по общо пристига стилъ, то се знай ако до толкова се покажатъ и свѣтитѣ Отци, глави на свѣтитѣ церкви и на светитѣ синоди, та и тѣ да си пратятъ дѣлегати въ събора за разрѣшаването и на Пасхалинъ, които тѣ повече додѣватъ заближаванието на ново Христовата церква, за което зближаване толкова много вже да се говори отъ нѣколко години на насамъ, а пѣкъ до като не се уредятъ календарски и Пасхалинъ въпроси, немислимо е, за новото зближаване и за церквите, за която повече и отъ свѣта идея, толкова много се стараи Негово Свѣтейшество, глава на католическата Св.-та Апостолска церква, Папа Леонъ XIII — което му прави голѣма честь . . .

Гр. В.-Търново, 8 (16/28) Ноември 1896 г.

Отъ Автора: на „Астрономическия“ и „Балчовия“ календари;
Балчо Нейковъ.